

РЕШЕНИЕ

№ 1307

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 07.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11249** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 166 от Данъчно процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от [фирма] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №2/11.10.2021г., издаден от директора на Областен дирекция по безопасност на храните /ОДБХ-В., с който е установено задължение в размер на 10 178, 16лв.- начислена законна лихва за забава на плащането на главниците по издадени фактури от ОДБХ-В. на едноличния търговец за осъществен ветеринарно-санитарен контрол. В жалбата са наведени доводи за недължимост на 8 366,46лв. от претендирането вземането поради изтекла 3-годишна давност по отношение на тях. Претендира се отмяна на оспорения акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – директорът на ОДБХ-В., в представено по делото писмено становище, оспорва жалбата, като излага съображения, че по отношение на процесното вземане е приложим 5-годишния срок по чл.171, ал.1 ДОПК.

Настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Безспорно е по делото, че за периода м.януари 2016г.-м.май 2021г. по искане на [фирма] от ОДБХ-В. е извършен ветеринарно-санитарен контрол, за което съгласно част IV, глава I, чл.49, ал.1, т.4 и част VII, глава II, чл.61 от Тарифата за таксите, които

се събират от Българската агенция по безопасност на храните се дължат такси съгласно издадени 62 фактури, индивидуализирани с номер, дата и стойност в Справка за начислени лихви по платени фактури от [фирма] за периода 2016-2021г., неразделна част от АУПДВ, най-старата от които е от 05.02.2016г. Сумите по издадените фактури са изплатени от длъжника след изтичане на сроковете за доброволно плащане, през м.януари и м.юни 2021г. Дължимата лихва за забава на плащанията на главниците по фактурите, изчислена за периода от един месец след издаване на фактурата, до дати, преди издаването на АУПДВ са в размер на 10 178,16лв., като в Справката към АУПДВ подробно са посочени и периода за олихвяване и стойността на лихвата.

Въз основа на горното, с оспореният АУПДВ №2/11.10.2021г., издаден от директора на Областен дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/-В., е установено задължение в размер на 10 178, 16лв.- начислена законна лихва за забава на плащането на главниците по издадени фактури от ОДБХ-В. на едноличния търговец за осъществен ветеринарно-санитарен контрол. От правна страна актът е мотивиран с нормите на чл.31, т.4 от Устройствения правилник на Българска агенция по безопасност на храните, чл.166, ал.2 във вр. с чл.162, ал.2, т.3 и т.9 от ДОПК във вр. с част IV, глава първа, раздел I, чл.49, ал.1 от Тарифата за таксите, които се събират от Българската агенция по безопасност на храните и чл.1, ал.1 от Закона за лихвите върху данъците, таксите и други подобни държавни вземания и при условията на чл.24, ал.1, предложение първо от АПК.

Актът за установяване на публично държавно вземане е връчен на търговеца на 13.10.2021г.; като жалбата срещу него е подадена на 25.10.2021г.

При така установените факти, настоящият съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол и в рамките на преклузивния срок. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон и в рамките на отредената му териториална компетентност. Съгласно разпоредбата на чл. 31, т.4 от Устройствения правилник на Българска агенция по безопасност на храните, директора на Областен дирекция по безопасност на храните-В. отговаря за и контролира постъпването на финансовите приходи от дейността по сметката и в касата на ОДБХ; т.е. той е компетентен да издава актове за установяване на публично държавно вземане относно вземанията за незаплатените такси по чл.3, ал.4 ЗБАБХ от същия закон и лихви върху тях.

При издаването на акта са спазени установената писмена форма и съдържание, съгласно чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗБАБХ и Устройствения правилник няма други специални изисквания. Посочени са издателят на акта, адресатът, сумите, които се дължат, периодът за който са дължими, както и основанието, на което са изчислени. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка –Доклад вх.№ВД-3639/01.10.2021г. до изп.директор на БАБХ. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание сами по себе си за отмяната му.

По отношение прилагането на материалния закон, с оглед наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ настоящият съдебен състав намира следното:

[фирма] не оспорва констатациите на органа за плащане на дължимите от него такси с посоченото закъснение.

По отношение на възражението на оспорващия за изтекла погасителна давност, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно чл.162, ал.2, т.3 ДОПК публични държавни вземания са държавни такси, установени по основание със закон; а според т.8 и лихвите върху тях. В случая лихвите са начислени върху неплатени своевременно такси, установени с чл.14, ал.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. Според чл.175 ал.1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. Съгласно чл.1, ал.1 от Закона за липхвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, неплатените в сроковете за доброволно плащане, неудържаните или удържани, но невнесени в срок данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва.

Чл. 171, ал.1 от ДОПК предвижда, че публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В случая това е 01.01.2017 г., доколкото най-ранната фактура е от 05.02.2016г. Следователно, установения в закона 5-годишен давностен срок изтича на 01.01.2022 г., а АУПДВ е издаден на 11.10.2021г., поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от ДОПК към този момент давността е прекъсната. Доколкото давностният срок не е изтекъл по отношение на първия визиран в АУПДВ период, то на още по-малко основание същият е изтекъл по отношение на останалите периоди, поради което не са налага тяхното разглеждане отделно.

Неоснователно е и оплакването в жалбата за погасяване на задълженията за лихви с изтичане на тригодишната давност по чл. 111 от ЗЗД. Правилно в АУПДВ е прието, че начисляването на лихвите върху публичните задължения става по реда на ДОПК, като самите лихви са публични държавни вземания по смисъла на чл. 162, ал.2, т.8 от ДОПК. Неприложими са общите разпоредби относно давността по ЗЗД, като приложение намират специалните данъчни норми, според които публичните вземания се погасяват с изтичането на пет годишен давностен срок.

Въз снова на горното, съдът намира, че не са налице основанията на чл. 146 от АПК за отмяна на оспорения АУПДВ - актът е издаден от компетентен орган, спазена е установената форма, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, съобразен е с материално правните разпоредби и съответства на целта на закона.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за установяване на публично

държавно вземане №2/11.10.2021г., издаден от директора на Областен дирекция по безопасност на храните - В..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: